

Skarga wniesiona dnia 7 września 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu**(Sprawa C-385/04)**

(2004/C 262/46)

Dnia 7 września 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Zjednoczonemu Królestwu przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez Woutera Wilsa, działającego jako jej pełnomocnik, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepowiadomienie o nich Komisji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło swoim zobowiązaniom wynikającym z wymienionej wyżej dyrektywy;
- 2) obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Okres przeznaczony na transpozycję dyrektywy upłynął 20 kwietnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie Centro di Musicologia Walter Stauffer przeciwko Finanzamt München für Körperschaften**(Sprawa C-386/04)**

(2004/C 262/47)

Dnia 8 września 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie

orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Skarbowy, Niemcy) z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie Centro di Musicologia Walter Stauffer przeciwko Finanzamt München für Körperschaften (organ skarbowy właściwy ds. podatków od osób prawnych). Bundesfinanzhof wystąpił o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy jest sprzeczne z art. 52 w zw. z art. 58, art. 59 w zw. z art. 66 oraz z art. 58 jak również z art. 73b Traktatu o WE, jeżeli fundacja użyteczności publicznej prawa prywatnego innego Państwa Członkowskiego, objęta w danym kraju ograniczonym obowiązkiem podatkowym w związku z uzyskiwanym dochodem z tytułu najmu nie jest zwolniona od podatku od osób prawnych, w odróżnieniu od krajowej fundacji użyteczności publicznej objętej nieograniczonym obowiązkiem podatkowym, uzyskującej dochód tego samego rodzaju?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie zarządzenia Amtsgericht Dresden wydanego dnia 7 września 2004 r. w sprawie ogłoszenia upadłości Volkera Donatha**(Sprawa C-387/04)**

(2004/C 262/48)

Dnia 10 września 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie zarządzenia Amtsgericht Dresden (Sąd Rejonowy, Drezno, Niemcy) wydanego dnia 7 września 2004 r. w sprawie ogłoszenia upadłości Volkera Donatha.

Amtsgericht Dresden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy sąd Państwa Członkowskiego, w którym zgłoszony został wniosek dłużnika o wszczęcie postępowania w sprawie ogłoszenia upadłości, pozostaje właściwy do wydania orzeczenia w kwestii wszczęcia postępowania w sprawie ogłoszenia upadłości także wtedy, gdy dłużnik przenieś – po zgłoszeniu wniosku, lecz przed wszczęciem postępowania – główny ośrodek podstawowej działalności na teren innego Państwa Członkowskiego, czy też wówczas właściwy jest sąd innego Państwa Członkowskiego?